

Toni Morrison

PET PESAMA

EVA SE SEĆA

1

Otrgla sam s grane plod koji više nije bio zelen.
Ruke mi je ogrejala toplina jabuke
Kao vatra crvene i pucketave.
Zagrizla sam slatku moć do srži.
Kako bih to rečima opisala?
Taj ukus! Taj mi je ukus oči razdrešio
I poveo me daleko od vrtova za decu gajenih
U divljine dublje od poziva svakog gospodara.

2

Sad ove hladnije ruke vode ono što su nekad milovale;
Usne zaboravljaju ono što su ljubile.
Oči mi sada sva svetla sabiraju
Bolje vrhunac da vide.

3

Opet bih sve isto radila:
Bila luka i dizala jedro,
Niz povetarac klizila i krotila oluju,
Čuvala žetvu svega što sam bila.
Bolje do vrhunca da stignem.
Bolje vrhunac da budem.

SAVRŠENI SPOKOJ ŽITA

Savršeni spokoj žita
Dovoljno vremena da prolije
Aromu žene kroz kišu nošene.

Jezici slatkorečivi
Snovi zavičajni
U žurbi načuta molitva skladna.
Večernje usne rastvorene da učtkaju
Pitanja u zoru postavljena.

Ima dinja još jednu krišku,
Prsti razumeju.
Ekstaza nam svima pristaje.
Trešnjama crvenim pristaje džem.

Dubok detinjasti san
Trag zvižduka
Bele obale u zelenom vazduhu.
Vrata u dobrodošlici otvorena
Kad doviđenja je „Zbogom”.

Savršeni mir žita
Dovoljno vremena da prolije
Aromu žene iz voza upamćene.

NEKO SE NAGNE BLIZU

Neko se nagne blizu
I vidi so iz očiju tvojih ispranu.

Čekaš, čezneš da čuješ
Reč razumno, ljubavnu ili razigranu
Da te ošine ili omami ka šupljem danu.

Tišina mesi tvoj strah
Od zvezdanih ugaraka prosejanih
Lebdi nad ovim sobama prah, prah.

Bodriš srce za beg. Za ostanak.
Ali nema taj uski put ni plan ni znak.

Onda na koži dah pomiluje
So iz očiju tvojih ispranu.

I setiš se povika jasnog, tako jasnog:
„Nećeš umreti nikad više.”

Još jednom znaš
Da nećeš umreti nikad više.

DOLAZI TO NEUKRAŠENO

Dolazi to
Neukrašeno
Kao fraza
Dovoljno jaka da baci čini;
Dolazi to
Nezvano,
Kao okretanje sunca kroz bregove
Ili zvezdâ u točkovima pesme.
Draguljima okićena ženska stopala po zemlji igraju.
Bude proleće u tlu.
Ramena kao drumovi široka povijaju se da podele teret godina.
Profil probijaju razdaljinu i naginju se
Ka poljupcu običnom.
Blaženom.
Dolazi to na svet golo kao čarolija.

NISAM SPOSOBNA ZA PLOVIDBU MOREM

Nisam sposobna za plovidbu morem,
Gle kako ribe u mojoj kosi traže dom.
Imala sam život, kao i ti. Nisu za mene morski putevi.
Nisam sposobna za plovidbu morem.
Daj mi da budem za zemlju vezana; zvezdama fiksirana
Sa suncem izmešana i kovitlacima vazduha.
Daj mi osmeh, magični poljubac
Da zavara dečaćku smrt iz moje ruke.
Nisam sposobna za plovidbu morem. Gle kako ribe u mojoj kosi traže dom.

(S engleskog prevela Arijana Božović)